

MAGDALENA WÓJCIK-JURKIEWICZ

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

KAPITAŁ INTELEKTUALNY W TEORII I PRAKTYCE RACHUNKOWOŚCI

Wprowadzenie

Kapitał intelektualny jest obecnie nieodzownym elementem każdego przedsiębiorstwa. Pozwala on ocenić właścicielom konkurencyjność, rozwój i potencjał inwestycyjny podmiotu oraz stwarza dodatkowe możliwości zaprezentowania go jako strategicznego zasobu, lecz tradycyjna rachunkowość, zaprojektowana do spełnienia potrzeb informacyjnych, nie spełnia swego zadania w przypadku przedsiębiorstw bazujących na wiedzy. Nie pozwala bowiem ująć w bilansie wielu zasobów, w których rynek upatruje prawdziwą wartość i ocenia je wysoko. Informacje dostarczane przez rachunkowość powinny umożliwiać podejmowanie trafnych decyzji gospodarczych, ale czy rzeczywiście tak jest w dobie zarządzania wiedzą i kapitałem intelektualnym?

Głównym celem niniejszego opracowania jest próba identyfikacji kapitału intelektualnego przez pryzmat teorii i praktyki rachunkowości oraz zwrócenie uwagi na fakt, iż w nowoczesnych systemach zarządzania przedsiębiorstwami informacja o stanie kapitału intelektualnego ma istotny wpływ na informacje generowane przez rachunkowość.

Staje się zatem oczywiste, że prawdziwa wartość przedsiębiorstwa nie może być ustalana jedynie miarami tradycyjnej rachunkowości, należy zatem „Poznać prawdziwą wartość swego przedsiębiorstwa, odnajdując jego ukryte korzenie” (L. Edvinsson, M. S. Malone)¹.

---

¹ M. Marcinkowska: *Kształtowanie wartości firmy*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2000, s. 89.

1. Definicje kapitału intelektualnego

Kapitał intelektualny ma wiele określeń. Dotychczas pojęcie to było niesprecyzowane, ale od początku lat 90-tych XX w., a w szczególności w ciągu ostatnich kilku lat zauważa się coraz większe zainteresowanie nim. Rozpoczęły się nawet próby znalezienia zestandaryzowanego wyjaśnienia.

W literaturze przedmiotu stosuje się często zamiennie „wartości niewymierne” z terminem „własność intelektualna”, „aktywa intelektualne” i „aktywa wiedzy”. Są jednak pewne różnice między tymi pojęciami. Termin „kapitał intelektualny” wykorzystywany do opisu zjawiska zależy od dziedziny, z której wywodzi się osoba posługująca się danym terminem². Na przykład określenie „wartości niematerialne” wykorzystywane jest powszechnie w rachunkowości. Do terminu „aktywa wiedzy” najczęściej odwołują się ekonomiści, natomiast „kapitał intelektualny” to domena specjalistów od zarządzania i osób zarządzających.

2. Statyczne podejścia do koncepcji kapitału intelektualnego

Główną cechą, która dzieli podejścia do koncepcji „kapitału intelektualnego” na statyczne i dynamiczne jest to, że kapitał intelektualny jest pojęciem statycznym. Jednak wystarczy użyć czasownika dla działań związanych z kapitałem intelektualnym i wówczas pojawia się „zarządzanie wiedzą”, które jest terminem aktywnym, czyli dynamicznym i można go definiować jako „sztukę kreowania wartości z niematerialnych aktywów, którymi dysponuje organizacja”³.

Pierwszym reprezentantem statycznego podejścia do terminu „kapitału intelektualnego” jest T.A. Stewart, który w jednej ze swoich prac⁴ przytacza elementy, które składają się na kapitał intelektualny:

„...Działalność każdego przedsiębiorstwa zależy od patentów, procesów, umiejętności menedżerów, technologii, informacji o konsumentach i dostawcach a także doświadczenia. Taka połączona wiedza tworzy kapitał intelektualny.” Inaczej jest to suma wiedzy, którą posiada każda jednostka w organizacji, co daje firmie przewagę konkurencyjną na rynku.”

Uważa on też, że kapitał intelektualny to „coś, czego nie możesz dotknąć, ale co może uczynić cię bogatym”⁵. Ta wiedza tworzy kapitał intelektualny.

² D. Dobija: *Pomiar i sprawozdawczość kapitału intelektualnego przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania im. Leona Koźmińskiego, Warszawa 2003, s. 38.

³ *Ibidem*, s. 4.

⁴ T.A. Stewart: *Brain Power. How Intellectual Capital is becoming America's Most Valuable Asset*, Fortune, June 3, 1991.

⁵ *Ibidem*.

W.I. Hudson⁶ zgadza się z definicją T.A. Stewart'a, że kapitał intelektualny firmy jest sumą jej indywidualnych składników /części/, ale w związku z tym powstaje pytanie, jak ta suma powinna być obliczona?

Zgodnie z definicją Hudson'a kapitał intelektualny tworzą :

- genetyczne dziedzictwo;
- edukacja;
- doświadczenie,
- postawa do życia i biznesu.

Ten ostatni element różni tę definicję od wcześniejszej. Według Hudson'a każda osoba /jednostka/ jest unikalną kombinacją tych czterech czynników. Jeśli kapitał intelektualny pojawia się w firmie, to występuje on w istocie w liczbie pojedynczej bowiem kapitał intelektualny, nie może być masowo produkowany. Może być jednak znacząco zwiększany.

A. Ward uważa, że kapitał intelektualny jest sumą istniejących w firmie „wysp wiedzy”⁷. Wyzwaniem dla firmy jest stworzenie powiązań między nimi i koordynacja wiedzy pracowników w celu odnoszenia przez firmę korzyści.

J. Roos przedstawia natomiast kapitał intelektualny, jako sumę kapitału ludzkiego i kapitału strukturalnego, czyli aktywów „myślących” i „niemyślących”. To rozróżnienie proponuje on ze względu na konieczność zastosowania innych metod do zarządzania kapitałem ludzkim i innych do kapitału strukturalnego.

Inny podział został zaproponowany przez A. Brooking⁸, która identyfikuje następujące cztery komponenty kapitału intelektualnego:

- aktywa rynkowe,
- aktywa związane z czynnikiem ludzkim,
- aktywa dotyczące infrastruktury,
- wartość intelektualną.

Aktywa rynkowe obejmują potencjał, jaki organizacja posiada w związku z aktywami niematerialnymi powiązanymi z rynkiem. Należą do nich markowe produkty, lojalność klientów, kanały dystrybucji, kontakty z otoczeniem i reklama.

Aktywa związane z ludźmi obejmują ucieleśnienie przez pracowników danej organizacji: wiedzę, doświadczenie, kreatywność, umiejętność rozwiązywania problemów, zdolności przywódcze, odporność na stres, przedsiębiorczość i zdolność do efektywnego zarządzania.

Na aktywa dotyczące infrastruktury składają się technologie, metodologie i procesy, które umożliwiają funkcjonowanie organizacji. Zalicza się też do

⁶ W. I. Hudson: *Intellectual Capital*, John Wiley and Sons Inc., New York, 1993, p.16.

⁷ *Ibidem*.

⁸ A. Brooking: *Intellectual Capital*, Thomas Business Press, London 1996.

nich kulturę organizacyjną, procedury określania ryzyka, system zarządzania, bazy danych, system komunikacji.

Ostatnią grupą aktywów tworzących kapitał intelektualny według A. Brooking, jest wartość intelektualna. Tu zalicza ona know-how, tajemnicę handlową, prawa autorskie, patenty, prawa do znaków towarowych, które stanowią prawne mechanizmy ochrony aktywów firmy.

K.E. Sveiby definiuje kapitał intelektualny wiążąc go ściśle z definicją zarządzania wiedzą. "Kapitał intelektualny i zarządzanie wiedzą to pojęcia bliźniacze - dwa konary tego samego drzewa"⁹.

W ostatnich latach często jest również używana definicja zaproponowana przez Organizację ds. Ekonomicznej Współpracy i Rozwoju - OECD¹⁰, która opisuje kapitał intelektualny jako "ekonomiczną wartość dwóch kategorii nie-namacalnych aktywów przedsiębiorstwa: kapitału organizacyjnego (strukturalnego) i kapitału ludzkiego". Kapitał strukturalny jest rozumiany jako własność oprogramowania systemów komputerowych, sieci dystrybucji i systemów zaopatrzenia. Kapitał ludzki zawiera zasoby ludzkie organizacji (obsada stanowisk) oraz zasoby zewnętrzne, takie jak klienci i dostawcy.

3. Dynamiczne podejścia do koncepcji kapitału intelektualnego

Inni autorzy badają kapitał intelektualny w kontekście celów organizacji oraz systemów zarządzania wiedzą. W takim przypadku kapitał intelektualny jest związany szczególnie z umiejętnością firmy do wprowadzenia nowych zasobów na nowe rynki, z umiejętnością zamiany nowego pomysłu na nowe produkty czy usługi.

D. Ulrich¹¹ uważa, że pracownicy z właściwymi umiejętnościami, którzy dążą do realizacji celów organizacji są najważniejszym aktywem firmy. Kapitał intelektualny - utożsamianie się z firmą i kompetencje pracowników - wyrażone ich sposobem myślenia i pracy, a także sposobem kreowania polityki i systemów pracy przez organizację są krytycznymi czynnikami dla sukcesu firmy. Analizując takie podejście do „kapitału intelektualnego” można stwierdzić, że pracownicy z dużymi kompetencjami i z małą motywacją nie będą w stanie wykonać pracy najefektywniej. W odwrotnym przypadku w firmie pracują mniej uzdolnieni pracownicy. Zwiększenie kapitału intelektualnego polega za-

⁹ K. Sveiby: *Intellectual Capital and Knowledge Management*, ww.sveiby.com.au

¹⁰ Zob. Guidelines and Instructions for OECD Symposium, *Organization for Economic Co-operation and Development*, International Symposium Measuring and Reporting Intellectual Capital: Experiences, Issues and Prospects, June 1999, OECD, Amsterdam, Paris 1999 [w:] T. Dudycz: *Finansowe narzędzia zarządzania wartością przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu, Wrocław 2001.

¹¹ D. Ulrich: *Intellectual Capital + Competence *Commitment*, Sloan Management Review, vol. 39, issue 2, winter 1998, pp.15-27.

tem na zwiększeniu kompetencji pracowników lub/i zwiększeniu ich motywacji.

L. Edvinsson, dyrektor ds. kapitału intelektualnego w Skandii uważa, że kapitał intelektualny jest sumą kapitału ludzkiego i strukturalnego. Kapitał intelektualny to wiedza, doświadczenie, technologia, relacje z klientami, profesjonalne umiejętności, które dają organizacji przewagę konkurencyjną na rynku¹². Jest to innymi słowy „wiedza, która może być zamieniona na wartość”¹³.

W 1992r. zespół, pod kierownictwem L. Edvinsson'a, podjął próby zdefiniowania kapitału intelektualnego, formułując trzy wnioski:

1. Informacje dotyczące kapitału intelektualnego są dodatkową, uzupełniającą, ale nie podrzędną informacją w stosunku do informacji finansowych.
2. Kapitał intelektualny jest kapitałem niefinansowym, odzwierciedlającym ukrytą lukę pomiędzy wartością rynkową i księgową.
3. Kapitał intelektualny ma charakter zobowiązania, a nie majątku /aktywów/.

Zespół firmy Skandia AFS przekonał się, że należy ujawniać w sprawozdaniu finansowym nawet tzw. ukryte wartości, gdyż ich krótkoterminowe skutki mogłyby stać się wcześniej lub później widoczne¹⁴.

W literaturze przedmiotu można spotkać wiele argumentów przemawiających za koniecznością pomiaru kapitału intelektualnego i jego składowych. Coraz więcej z nich jest poparte badaniami empirycznymi, które pokazują wpływ monitorowania poziomu kapitału intelektualnego na wyniki przedsiębiorstw¹⁵.

4. Teoria i praktyka rachunkowości a kapitał intelektualny

Gospodarkę i przedsiębiorczość XXI wieku charakteryzują wyraźne trendy, wobec których teoria rachunkowości nie może pozostawać obojętna. Głównie wskazuje się na: globalizację gospodarki, szybkie zmiany technologii, rozwój technologii informacji, dużą zmienność środowiska, szybką zmienność rynków, nieodzowność kontroli kosztów i właściwy rozwój kapitału inte-

---

¹² *Visualizing Intellectual Capital in Skandia* – Supplement to Skandia's 1994 Annual Report.

¹³ L. Edvinsson, P. Sullivan: *Developing a Model for Managing Intellectual Capital*, European Management Journal Vol. 14, No 4, August 1996.

¹⁴ L. Edvinsson, M. S. Malone: *Kapitał intelektualny*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2001, s. 40.

¹⁵ G. Urbanek: *Wycena aktywów niematerialnych przedsiębiorstwa*, PWE, Warszawa 2008, s. 83.

lektualnego jako czynniki determinujące stan i ewentualny sukces przedsiębiorczości.

W ostatnich dekadach autorzy zajmujący się rachunkowością zasobów ludzkich, wskazywali, że HRA (*Human Resources Accounting*) oraz HRCA (*Human Resources Costing and Accounting*) mogą przynieść wiele korzyści korzystającym ze sprawozdań finansowych, które zostaną wzbogacone o opisy stanów kapitału i aktywów ludzkich. Decydenci zewnętrzni i wewnętrzni powinni mieć dostęp do informacji o zmianach w stanie zasobów ludzkich, aby odpowiednio je oceniać, jak również związane z nimi płace i zyski.

Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (FASB), w koncepcji nr 1, określa, że sprawozdania finansowe powinny dostarczać informacji, które będą użyteczne dla obecnych i potencjalnych inwestorów, wierzycieli i innych osób przy podejmowaniu racjonalnych decyzji inwestycyjnych, kredytowych i tym podobnych, tak się jednak nie dzieje.

W ciągu ostatnich kilku lat zasady rachunkowości są poddawane ostrej krytyce, zdarza się, że informacja, jaką generują sprawozdania finansowe sporządzone w oparciu o nie jest nieprzydatna, niedostosowana do reguł, jakie rządną nową ekonomią, nie odzwierciedla wartości przedsiębiorstwa ani też nie przedstawia jego prawdziwego i rzetelnego obrazu.

Od momentu, kiedy zwrócono uwagę na kategorię kapitału intelektualnego, podjęto próby jego zdefiniowania, a w konsekwencji również pomiaru, stało się zatem istotne podjęcie prób wprowadzenia sprawozdań informujących o stanie kapitału intelektualnego. Miały to być pewnego rodzaju raporty, które zawierałyby bardzo istotne dla danego podmiotu gospodarczego informacje na temat tej kategorii.

Bilans powinien odzwierciedlać inwestycje wpływające na przyszłą wartość przedsiębiorstwa. Jest to czynnik, który ma największy wpływ na wartość w dzisiejszej gospodarce opartej na wiedzy, szczególnie dla firm z branży farmaceutycznej, nowoczesnych technologii, oprogramowania i dóbr konsumpcyjnych, to inwestycje w badania i rozwój, opracowywanie produktów, procesów i oprogramowania, w wartość marki oraz szkolenia i rozwój personelu. Jednak w myśl ogólnie przyjętych zasad księgowości (GAAP) te inwestycje w przyszłość nie mają odzwierciedlenia w bilansie. Są one księgowane w okresie, w którym zostały zrealizowane¹⁶

Ważną kwestią jest odpowiedź na pytanie, czy obecne sprawozdania spełniają swoją rolę, a przede wszystkim, czy umożliwiają oszacowanie przyszłych przepływów pieniężnych? Istnieją wątpliwości, co do tego, czy tak jest i czy propozycje zmian metod raportowania są popierane zarówno przez teoretyków, jak i praktyków rachunkowości. Pogląd, że sprawozdania finansowe stały się mniej użyteczne, został wyrażony przez wielu ekspertów, włączając w to biegłych rewidentów. Konieczne jest, zatem prezentowanie rozwiązania,

¹⁶ R.A. Howell: *Jak usprawnić raportowanie finansowe*, "CFO" 2005, nr 2.

w którym tradycyjne normy finansowe pozostaną niezmienione, podczas gdy nowe, dodatkowe raporty zostaną wprowadzone, obejmując zawartość, która podniosłaby przydatność informacji finansowych w podejmowaniu decyzji dla użytkowników tych informacji. Podstawowy zbiór raportów finansowych będzie zapewniał obiektywność zaprezentowanych informacji i porównywalność podstawowych danych. Dodatkowe sprawozdania ułatwią skuteczne podejmowanie decyzji, gdyż będą zawierać informacje, które umożliwią inwestorom bardziej precyzyjny szacunek przyszłej wartości przedsiębiorstwa.

Badania empiryczne potwierdziły fakt, że sprawozdania odzwierciedlają spadającą wartość tradycyjnego systemu raportowania. Teoretycy i ich zawodowe organizacje, jak też instytucje odpowiedzialne za dostarczanie norm rachunkowości rozważają zmiany istniejącego modelu raportowania. Zaproponowane zmiany zmierzają w kierunku modyfikacji w zakresie dobrowolnego ujawniania dodatkowych informacji, które nie były wcześniej włączone do tradycyjnych sprawozdań finansowych.

Propozycje zmian w systemie rachunkowości, zgłaszane przez niektóre środowiska, głównie analityków finansowych, zawierają postulaty wprowadzenia rewolucyjnych rozwiązań nadających rachunkowości¹⁷ i sprawozdawczości finansowej charakter modelu prospektywnego¹⁸.

Z drugiej strony, podejmując decyzje o ujawnianiu dodatkowych informacji, menedżerowie napotkają niebezpieczeństwo spadku ich konkurencyjnej przewagi w negocjowaniu kontraktów z dostawcami, klientami i pracownikami. Jednak przykłady wielu firm skandynawskich dowodzą, że takie praktyki nie naruszają w sposób widoczny konkurencyjności tych firm na rynku, z powodu dobrowolnego ujawniania „tajemnic handlowych”¹⁹. To co może zagrażać jednej firmie, nie jest istotne dla innej. Dlatego każda taka decyzja musi koniecznością być podjęta przez kierownictwo firmy.

Uwagi końcowe

Jak wynika z rozważań, termin kapitał intelektualny jest bardzo złożony. Jest on często wykorzystywany zamiennie z terminami: zasoby intelektualne, aktywa intelektualne czy też aktywa wiedzy. Należy zauważyć, że kapitał inte-

---

¹⁷ E. Walińska: *Wartość bilansowa przedsiębiorstwa a alokacja podatku dochodowego*, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2004, s.69.

¹⁸ Propozycje te są zawarte m.in. w dokumencie AFTF/ang. Accounting for the Future/ i dotyczą potrzeby ujawniania danych o wartości ekonomicznej, wartości majątku niematerialnego, braku wartości goodwill, ważności i nadrzędności przepływów pieniężnych, potrzeby przyjmowania długiej perspektywy, potrzeby ujawniania planów i całkowitego zysku.

¹⁹ A. Fazlagić: *Raporty kapitału intelektualnego*, „Controlling i rachunkowość zarządcza” 2005, nr 1.

lektualny nie jest pojęciem jednoznacznym, a w literaturze przedmiotu, można spotkać kilka odmiennych sposobów jego podziału.

Kapitał intelektualny jest głównym elementem stanowiącym o wartości spółek i coraz częściej jest postrzegany jako niezmiernie istotny czynnik rozwoju zarówno w skali makro jak i mikroekonomicznej. Dla wielu przedsiębiorstw, których główną determinantą działalności jest kapitał intelektualny, dane zawarte w sprawozdaniach finansowych są niewystarczające, aby można było przeprowadzić ich gruntowną analizę i ocenę. Można zatem sądzić, że w tych podmiotach informacja otrzymana po przeprowadzeniu analizy sprawozdań finansowych nie będzie do końca prawdziwa. Jest to związane z faktem, iż tradycyjna rachunkowość w chwili obecnej nie posiada narzędzi ani sposobów, dzięki którym byłaby w stanie oszacować wartość kapitału intelektualnego, a tym samym ująć rzetelnie wszystkie zasoby przedsiębiorstwa. Bez możliwości oceny wiedzy, którą posiada organizacja, nie można prawidłowo opracować prognozy co do jego sytuacji w przyszłości.

Jeśli rachunkowość ma nadal spełniać swoją rolę, jaką jest dostarczanie informacji niezbędnych do podejmowania racjonalnych decyzji ekonomicznych, zwłaszcza inwestycyjnych i być nadal zasadniczym źródłem informacji dla rynku kapitałowego, musi dążyć do raportowania tej wielkości w okresowych, standardowych sprawozdaniach. Rozwój rachunkowości w zakresie kapitału intelektualnego powinien doprowadzić do uporządkowania semantycznego tej kategorii, do jej jednoznacznej mierzalności i wzbogacenia treści sprawozdań finansowych.

Literatura

- Brooking A.: *Intellectual Capital*, Thomas Business Press, London 1996.
- Dobija D.: *Pomiar i sprawozdawczość kapitału intelektualnego przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania im. Leona Koźmińskiego, Warszawa 2003.
- Dudycz T.: *Finansowe narzędzia zarządzania wartością przedsiębiorstwa*, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu, Wrocław 2001.
- Dzinkowski R.: *Managing Intellectual Capital, Good Practice Guideline*. Issue 28, December 1999, The Institute of Chartered Accountants in England and Wales, from the Faculty of Finance and Management of the ICAEW.
- Edvinsson L. Malone M. S.: *Kapitał intelektualny*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2001.
- Edvinsson L. Sullivan P.: *Developing a Model for Managing Intellectual Capital*, European Management Journal Vol. 14, No 4, August 1996.
- Fazlagic A.: *Raporty kapitału intelektualnego*, „Controlling i rachunkowość zarządcza” 2005, nr 1.
- Hudson W. I.: *Intellectual Capital*, John Wiley and Sons Inc., New York, 1993, p.16.
- Jarugowa A., Fijałkowska J.: *Rachunkowość i zarządzanie kapitałem intelektualnym. Koncepcje i praktyka*, ODDK, Gdańsk 2002

- Marcinkowska M.: *Kształtowanie wartości firmy*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2000.
- Pomiar i rozwój kapitału ludzkiego przedsiębiorstwa*, red. D. Dobija, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania im. Leona Koźmińskiego, Warszawa 2003.
- Stewart T. A.: *Brain Power. How Intellectual Capital is becoming America's Most Valuable Asset*. "Fortune", June 3 1991.
- Supplement to Skandia's 1994 Annual Report Visualizing Intellectual Capital in Skandia.
- Sveiby K.: *Intellectual Capital and Knowledge Management*. /www.sveiby.com.au/
- Ulrich D.: *Intellectual Capital + Competence *Commitment*, Sloan Management Review, vol. 39, issue 2, winter 1998, pp.15-27.
- Urbanek G.: *Wycena aktywów niematerialnych przedsiębiorstwa*, PWE, Warszawa 2008.
- Walińska E.: *Wartość bilansowa przedsiębiorstwa a alokacja podatku dochodowego*, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2004.

dr Magdalena Wójcik-Jurkiewicz
Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
Katedra Rachunkowości
Ul. 1 Maja 50, 40-287 Katowice,
m.wojcik-jurkiewicz@ue.katowice.pl

THE INTELLECTUAL CAPITAL IN THEORY AND PRACTICE OF ACCOUNTING

Summary

The main purpose of these considerations is a try for an answer of intellectual capital meaning in theory and practice of accounting along with presentation the most known conceptions of intellectual capital going to its one general definition.

Intellectual capital has lots of connections course of uncertainty definitions so far. But, in the beginning of the nineties, in particular during last few years, it's remarkable more and more attention such a definition. It's even noticed a beginning of struggle towards a finding of standard explanation.

Translated by Magdalena Wójcik-Jurkiewicz

